

Élő Víz

2014. március 23.
Nagyböjt 3. vasárnapja

Adj innom!

Nagyböjt 1. vasárnapján lélekben a pusztába vonultunk, hogy a csendet keressük és a csendben meghalljuk Isten üzenetét. A következő vasárnap lélekben egy hegyre kapaszkodtunk fel, hogy Jézus isteni dicsőségét szemlélhessük.

Ma, a harmadik nagyböjti vasárnap pedig leülünk egy kút mellé, s várjuk, hogy Jézus odaérjen, vizet kérjen tőlünk, s felélessze bennünk az örök élet utáni szomjúságot.

Az evangélium részletesen beszéli el Jézus találkozását a samariai asszonnyal Jakób kútjánál. Annyira életszerű a jelenet leírása János evangélista részéről, hogy semmiképpen sem gondolhatjuk, hogy kitalált történetről van szó. A világ legtermészetesebb dolga, hogy ha útja során egy vándor odaér egy kúthoz, akkor kölcsönkéri az ivásra vagy vízhozásra szolgáló edényt attól, aki éppen vizet merít a kútból. Csakhogy a hosszú útra nyúlt beszélgetés során nem iszik. Azt várnánk, hogy az „Adj innom!” ké-

résre az asszony merít a vízből és oda nyújtja Jézusnak. Ehelyett hosszasan beszélgetnek, de Jézus nem iszik. Valószínűleg csupán azért kér inni, hogy megszólíthassa az asszonyt és taníthassa őt. Inkább ő akarta megkínálni a hit forrásából az asszonyt. Az Úr módszere sikerrel jár. Az élő vízről mondott kijelentésével nem csupán az asszony érdeklődését kelti fel, hanem felébreszti hitét is.

Talán gyakrabban kellene keresnünk az élő víz forrását. Talán gyakrabban

kellene leülnünk Jézus mellé, s engednünk, hogy tanítson minket az üdvösség igazságaira. Jézus nem mondja azt, hogy nem áll velünk szóba bűneink miatt.

Az elbeszélés tehát arról szól, hogy Jézus elindítja az asszonyt a hit útján és folyamatosan vezeti őt. Az asszony részéről a hit útján való előrehaladás annak köszönhető, hogy Jézus lépésről lépésre feltárja, kinyilatkoztatja magát előtte. Megvan benne a tanulás alázata, a nyitottság és a hit engedelmissége. Ezekre van nekünk is szükségünk.

Az irgalom forrása

Asamariai asszony egy bűnös nő. Jézus tapintatosan és nem sértően jelzi, hogy ismeri múltját, bűnét.

Az asszony is tudatában van bűnének, s tudja, hogy az emberek kiközösítették bűne miatt. Nem is akar érintkezni, találkozni velük. Azért megy a déli forráság idején a kúthoz, mert biztos benne, hogy ilyentájt senkivel sem kell találkoznia, senki nem fog rá megvetően nézni. A találkozásban észre kell vennünk az irgalmas Isten és a bűnös ember találkozását. Isten tapintattal, szeretettel, irgalommal közeledik hozzánk. Ismeri gyengeségeinket, bűneinket. Van hatalma eltörölni vétkeinket, megbocsátani nekünk. Keressük Jézust, mert nála megtaláljuk az irgalom forrását, a megbocsátás új életre fakasztó vizét.

Az üdvösség útján

Urunk, Jézus! A veled való találkozás hitet ébreszt bennünk. A találkozás élményéről és hitünkről szeretnénk tanúságot tenni az emberek előtt, hogy hozzád vezessük őket.

Örök sorsunk függ attól, hogy készek vagyunk-e engedelmeskedni Istennek, megtartani törvényeit. Ha a szeretet törvénye szerint élek és azt tanítom másoknak, az üdvösségre jutok.

Benned minden ember megtalálhatja az igazság forrását, mert az örök élet igéi nálad vannak. Te mondtad egykor: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyon!” (Jn 7,37). Add, hogy szomjazzuk igazságodat, s tanításoddal oltsd szomjunkt! Vezess bennünket az üdvösség útján!

Nagyböjt 3.
vasárnapja

Kiv 17,3-7
Róm 5,1-2,5-8
Jn 4,5-42

Hétfő

2Kír 5,1-15a
Lk 4,24-30

Kedd, Urunk születésének hírüladása

Iz 7,10-14
Zsid 10,4-10
Lk 1,26-38

Szerda

MTörv 4,1,5-9
Mt 5,17-19

Csütörtök

Jer 7,23-28
Lk 11,14-23

Péntek

Oz 14,2-10
Mk 12,28b-34

Szombat

Oz 6,1-6
Lk 18,9-14

Nagyböjt 4.
vasárnapja

1Sám 16,1b,6-7,10-13
Ef 5,8-14
Jn 9,1-41